

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-511-0046

Dato: 15. april 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 112 - Forslag til Lov om ændring af kursgevinstloven og forskellige andre love (Harmonisering af beskatningen af fordringer i danske kroner og fremmed valuta og nedsættelse af beskatningen af kapitalindkomst m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 37 af 9. april 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Jesper Petersen (SF).

Troels Lund Poulsen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 37:

Hvad er årsagen til, at der for personer i kursgevinstloven og aktieavancebeskatningsloven anvendes begrebet ”optaget til handel på et reguleret marked” medens der for selskaber i ABL anvendes begrebet: ”et reguleret marked eller på en multilateral handelsfacilitet”? Hvad er den formelle og praktiske forskel, og er det ikke en komplicerende bestemmelse, når der er forskellig definition for noterede papirer hos personer og selskaber?

Svar:

Aktier, der handles på en multilateral handelsfacilitet, kan både være aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked og aktier, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked. En multilateral handelsfacilitet er et handelssystem, der er undergivet en vis regulering. Aktier, der handles over et sådant system, er dermed undergivet en objektiv prisfastsættelse. Tilsvarende gælder for obligationer.

Der gælder i et vist omfang forskellige regler for aktier/obligationer optaget til handel og aktier/obligationer, der ikke er optaget til handel. Forskellen mellem regelsættene – den forskellige begrebsanvendelse – er et spørgsmål om, hvorvidt de aktier/obligationer, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked, men handles på en multilateral handelsfacilitet, skal omfattes af reglerne for aktier/obligationer optaget handel på et reguleret marked eller de regler, der gælder for aktier/obligationer, der ikke er optaget til handel på et reguleret marked. Det skal bemærkes, at aktier/obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked og derudover handles på en multilateral handelsfacilitet altid omfattes af reglerne for aktier/obligationer, der er optaget til handel på et reguleret marked.

Aktieavancebeskatningslovens regler for beskatning af aktier ejet af personer, er udformet således, at reglerne om kildeartsbegrænset tabsfradrag og krav om oplysning til SKAT om erhvervelsen som betingelse for tabsfradrag, kun omfatter aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked. Den nye begrebsanvendelse til afløsningen af den hidtidige sondring børsnoteret contra unoteret blev gennemført som led i Forårspakke 2.0 og dermed sammen med indførelse af betingelsen om oplysning til SKAT om erhvervelsen. Regeringen ønskede ikke i den forbindelse at gennemføre den stramning, som det ville have været generelt at medtage aktier, der handles på en multilateral handelsfacilitet, under reglerne om kildeartsbegrænset tabsfradrag m.m. En generel inddragelse af aktier, der handles på en multilateral handelsfacilitet, ville have medført, at aktier, der under den tidligere kategorisering blev anset for unoterede, ville have fået reduceret tabsfradraget til et kildeartsbegrænset tabsfradrag.

Med forslaget om generelt at indføre beskatning af personers fordringer i danske kroner, er det fundet hensigtsmæssigt at anvende den samme begrebsanvendelse og dermed samme sondring, som gælder i forhold til aktier ejet af personer. Dette også under hensyn til, at der for fordringer på samme måde som for aktierne opereres med dem, hvor der er fradrag for tab uden betingelser og dem, hvor tabsfradrag er betinget af, at SKAT har modtaget oplysning om erhvervelsen.

I forhold til selskaber bruges begreberne til at udsondre de (portefølje-)aktier, hvor der skal være adgang til at fravige den ellers tvungne lagerbeskatning og i stedet anvende realisationsprincippet. Kriteriet bag sontringen har været, hvorvidt aktierne forholdsvis let kan værdiansættes eller ej. Da aktier, der handles på en multilateral handelsfacilitet, er undergivet en objektiv prisfastsættelse, har opfattelsen været, at disse aktier altid skal følge reglerne for aktier, der er optaget til handel på et reguleret marked. Det vil sige ingen adgang til at anvende realisationsprincippet i stedet for lagerprincippet.